

Cal Solé

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça de Ramon Godó, 6, 08289
Emplaçament Al bell mig del nucli urbà, a la banda de migdia de la plaça de Ramon Godó
Alçada: 423m

Coordenades:

Latitud: 41.63683
Longitud: 1.51743
UTM Est (X): 376520
UTM Nord (Y): 4610517

Classificació

Número de fitxa 08071-43
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6607811CG7160N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 19/05/2014 - 02:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta rectangular, format per dos cossos adossats amb la coberta de teula àrab de dues vessants i el carener paral·lel a la façana principal. Està distribuït en soterrani, planta baixa, dos pisos i golfes, amb la façana principal orientada a la plaça Ramon Godó. Presenta un gran portal d'accés rectangular, amb els brancals bastits amb carreus de pedra escairats i la llinda plana gravada amb el nom "VALENTI SOLE" emmarcat en un relleu romboidal motllurat. A banda i banda del portal hi ha dues petites finestres rectangulars, emmarcades amb carreus de pedra i amb reixes de ferro. Aquestes obertures estan retirades respecte la línia de façana de la plaça i de la casa. De fet, per accedir-hi, cal travessar un dels arcs que conformen la porxada de la plaça, integrat a l'habitatge. Es tracta d'un arc escarser adovellat, sostingut per pilars de pedra amb les impostes motllurades. A la primera planta s'obren dos finestrals rectangulars bessons, emmarcats amb carreus de pedra i amb les llindes planes. Tenen sortida a un balcó corregut amb la llosana motllurada i la barana de ferro amb decoració vertical. Les obertures del segon pis es corresponen amb finestres balconeres amb els emmarcaments arrebossats i els ampits motllurats. La façana està rematada per un ràfec decorat amb motius geomètrics en color teula i blanc, sostingut amb llates i mènsules de fusta. El parament està arrebossat i pintat de color marronós. La construcció presenta també un cos adossat a la façana posterior de l'edifici i un petit pati. Aquest volum és de planta rectangular, amb la coberta de teula d'un sol vessant i distribuït en planta baixa i dos pisos. L'element més destacable és una galeria d'arcs rebaixats sostinguts amb columnes, situada al pis superior.

Observacions:

El ràfec de la façana principal, que està decorat amb motius geomètrics (romboïdals) de color teula i blanc, es pot observar en d'altres edificis del nucli urbà.

Història

Tot indica que el nucli de població originari va sorgir al voltant de l'actual plaça de Ramon Godó, coneguda popularment com a Sòl de Graus. A finals del segle XVII, la fesomia actual de la plaça, amb dues de les bandes cobertes amb voltes i l'accés per la banda de llevant, ja estava definida. Sabem que algunes de les cases que en formaven part disposaven d'hort i corral (Muset 2006: 6). Amb l'arribada del creixement constructiu experimentat al municipi durant el segle XVIII, les cases de la plaça també foren rehabilitades. Tenim notícia que en aquest edifici hi havia hagut un molí fariner que rebia l'aigua d'una mina que també alimentava el molí del Madora, la fàbrica tèxtil on ara hi ha l'escorxador i finalment la fàbrica dels Nocs. La casa era propietat de la família Solé. Al no tenir cap fill hereu, aquest edifici va passar a mans de la pubilla, fet que va provocar que es perdés el cognom Solé en favor del cognom Martí.

Bibliografia

MUÑOZ, Natàlia (2006). "Renoms de Copons: plaça de Ramon Godó". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 21, p. 21. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 6. SAUMELL GASSÓ, Jordi (2006). "Protegim el patrimoni històric de Copons". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 22, p. 6.

